

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 751/2017
05.09.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Данила Стојановића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Данила Стојановића, адвоката Слободана Антонића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу ЗК 46/16 од 28.10.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1617/16 од 27.04.2017. године, у седници већа одржаној 05.09.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Данила Стојановића, адвоката Слободана Антонића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу ЗК 46/16 од 28.10.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1617/16 од 27.04.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу ЗК 46/16 од 28.10.2016. године, окривљени Данило Стојановић, оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од три године и шест месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 27.12.2015. године, до 01.03.2016. године. Од окривљеног је одузета опојна дрога кокаин у количини од 28,77 грама нето масе. Пресудом је окривљени обавезан да плати трошкове у износу од 25.793,51 динара, од ког износа је обавезан да 13.948,10 динара уплати на рачун Вишег суда у Шапцу, а износ од 11.845,41 динар на рачун Вишег јавног тужилаштва у Шапцу, с тим што је обавезан да плати и паушал у износу од 5.000,00 динара све у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1617/16 од 27.04.2017. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Данила Стојановића, а пресуда Вишег суда у Шапцу ЗК 46/16 од 28.10.2016. године је потврђена. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка насталих пред другостепеним судом у износу од 27.011,60 динара на име вештачења које је дужан платити на рачун Апелационог суда у Новом Саду у року од 30 дана од дана правноснажности под претњом принудног извршења.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Данила Стојановића, адвокат

Слободан Антонић, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или их преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе да је извршио кривично дело које му је стављено на терет, те да одложи извршење правноснажне пресуде у односу на окривљеног.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке у смислу члана 488. став 2. ЗКП размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног у уводу захтева за заштиту законитости означава повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, а у образложењу захтева истиче да су нижестепени судови радње окривљеног погрешно правно квалификовали, јер се према ставу браниоца количина опојне дроге која је пронађена код окривљеног може сматрати мањом количином, имајући у виду судску праксу као и личност учиниоца који је дугогодишњи конзумент опојних дрога. У вези наведеног бранилац истиче и то да код окривљеног није пронађена нити привремено одузет иједан предмет који би и на посредан начин могао указивати да је опојна дрога набављена ради даље продаје. Наиме, код окривљеног није пронађена нити вагица за прецизно мерење, нити већа количина новца, нити су пронађени пакетићи за паковање опојне дроге, нити је утврђена комуникација са већим бројем лица нити било шта што би указивало да је исти дрогу држао ради даље продаје.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног иако истиче повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, у суштини оспорава оцену изведених доказа и утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП.

**Записничар-саветник
Марина Радосављевић**

**Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић